

Már az előzenekarra, az udvarhelyi **Orient Express**-re megtelt nagyjából a [Siculus Ifjúsági Ház](#) nagyterme, s
örvendetes volt észrevenni, hogy az alig húsz-huszonegy éves srácokból álló csapatra is ilyen
sokan voltak kíváncsiak, mert a közönség nagy része végighallgatta a félórás műsorukat,
amiben mind saját dalok, mind pedig feldolgozások (pl. az

Ocho Macho

Jó nekem

című száma) is helyet kaptak.

Az átállás nem volt hosszú, a Quimby hat tagja pedig belevágott a lassan felvezetődő, majd
bevaduló *Szellőbe*, indulhatott tehát az agy, a szív és a tüdő. Majd következett a *Homo defectus*, a *Ve*
ntilátor blues

, a

Hoppá

, az

Ultravaló

, az

Ajjajajj

és így tovább - a Quimby összes ismert dalát előadta, egyfajta besztof-műsor volt mintegy két
órában ez is, mint a másfél évvel ezelőtti, ugyanezen a helyszínen játszott koncert, talán a
hangosítás most jobb volt.

Összesen négy új dalt is játszott a zenekar, ezeket a mostani turnéjukon kerültek először színpadra – első hallásra eléggé kemény, klasszikus hardrock-hangvételű daloknak tűntek, a következő hónapokban lesz ezeknek a bejáratása, majd a valamilyen formában való kiadása, megjelentetése.

A ráadás a *Sehol se találalak*, illetve a *Magam adom* volt – azt hiszem, hogy minden olyan dalt eljátszott a zenekar, amit az elmúlt három-négy év Quimbyjétől megszokhattunk. Fanyalgók mindig vannak, ennél a fellépésnél lehetett jobb, de rosszabb Quimby-koncertet is látni-hallani ugyanebben az időben.

Az alternatív jelzőt szerintem rég kinőtte ez a csapat, a rendszerváltás utáni magyar rockzene történetének egyik legfontosabb együtteséről van szó, amiről az is elmondható, hogy kulturálisan pozitív.

Kedden este Kolozsváron zárul a turné, a vendégzenekar az udvarhelyi [Stereogám](#) lesz.

Kiss Tiborral, a Quimby együttes frontemberével készült interjúnkat kedden olvashatod